

Eliáš?v pláš?



David Wilkerson January 17, 2000

Druhá kapitola 2. Královské obsahuje jednu z nejokázalejších pasáží celého Starého zákona. Tato kapitola nám vypráví zázračný příběh stárnoucího proroka Eliáše a jeho služebníka Elizea. Když sledujeme vyprávění, B?h informuje Eliáše, že jeho služba na zemi končí. Nyní má překročit řeku Jordán a jít na určené místo, kde ho nebeský kořár vyzvedne a přenesení do slávy.

Když starý prorok přemýšlí o svém posledním dni na zemi, rozhodne se navštívit města Bethel a Jericho. Pozval svého služebníka Elizea, aby šel s ním, a tento pár se vydal na cestu, kterou chápeme jako „naučnou cestu“. Po návštěvě obou měst přišli na břeh řeky Jordán. Eliáš vzal svůj plášť – široký oděv volného střihu nebo talár – a udeřil jím do vody. Nadpřirozeně se vody rozdělily a ti dva muži přešli po suché zemi (viz 2. Královská 2:8).

Když dosáhli druhého břehu, Eliáš se obrátil ke svému služebníkovi a řekl: „Žádej sobě, co chceš, prve než vzat budu od tebe“ (verš 9). Mladší muž bez váhání odpověděl: „Nechť jest, prosím, dvojnásobný díl ducha tvého na mně“ (stejný verš).

Na první pohled vypadal Eliáš překvapený Elizeovou odpovědí. Řekl: „Nesnadné věci požádal...“ (verš 10). Potom odpověděl: „...avšak, jestli uztáhneš mne, když budu vzat od tebe, stane se tak; pakli nic, nestane se“ (stejný verš). Říkal: „Jestli uvidíš, jak mě B?h odvádí pryč, bude tvá touha naplněna. Ale jestli tu akci mineš, budeš muset jít zklamaný domů.“

Jak šli dál, objevil se náhle z nebe kořár a oddělil muže. V tuhle nastoupil Eliáš do kořáru – a Elizeus byl svědkem celé scény. Volal: „Otevře mě, otevře mě! Vozové Izraelští i jezdci jeho! A nevidí ho více. Potom uchopiv roucho své, roztrhl je na dva kusy“ (verš 12).

Eliáš byl pryč – ale jeho plášť spadl na zem. Když to Elizeus viděl, strhl svůj šat, roztrhal ho na kusy a vzal na sebe Eliáš?v plášť. Potom se vrátil k Jordánu a udeřil totéž, co udeřil jeho mistr: Sundal plášť a udeřil jím do vody. Okamžitě se vody rozdělily a Elizeus přešel po suché zemi. Tak začal mladý prorok svou vlastní pozoruhodnou službu.

Události v této kapitole jsou naprosto neuvěřitelné. Přesto, co mají tyto pasáže ukázat dnes nám? Věřím, že nám zde B?h dává neklamnou lekci s jasným, jednoduchým významem: B?h chce dělat větší věci s každou nastupující generací. A každá nová generace musí hledat Boha pro svou vlastní zkušenost Ducha svatého a vlastní vybavení mocí od něho.

Je nádherné říct, jak B?h otevřel Rudé moře pro Mojžíše a rozdělil Jordán pro Jozue. Ale jiná věc je, abychom my žádali Boha, aby předvedl zázraky pro nás. Přesto je to právě to, co si náš B?h pro nás přeje. On chce předvést zázraky a poskytnout více svého Ducha svatého pro jeho lid mimo vše, co viděl v minulosti. Touží, aby naše víra rostla a zvěšovala se – tak abychom jako Elizeus žádali dvojitou porci Jeho Ducha pro Jeho slávu.

V této starozákonní scéně je Eliáš typem křesťana stoupajícího k Otci. A Ježíš nám zaslíbil: „Budete dělat dokonce větší skutky než já, neboť já jdu ke svému Otci“ (viz Jan 14:12). V podstatě zde říká: „Budete potřebovat více mého pomazání, moci a autority než jakákoliv generace v minulosti. A můj Duch vás vybaví vším, co budete

pot?ebovat, abyste zvít?zili.“

1. Má první otázka p?i opakovaném ?tení tohoto p?íbh?hu zn?la: „Pro? vzal Eliáš Elizea na tento výlet u vichru?“

Pro? cht?l starší prorok, aby ho jeho služebník doprovázel do Bethel a Jericha? Ur?it? to pro Eliáše nebyla sentimentální cesta, poslední výlet dole na památku. Ne – tento moudrý starý muž cht?l vyu?ovat Elizea – tak jako dnes nás – naši pot?eb? více Boží moci a pomazání.

Dva muži p?išli nejprve do Bethel, jehož jméno znamená „Boží d?m“. Opravdu, Bethel m?l velké duchovní d?dictví. Jákob sám zde ob?toval svou ob??. Ale b?hem let se n?co s m?stem stalo. Jeroboám tam postavil zlaté tele a lidé se brzy dostali do modlá?ství. Výsledkem bylo, že celá generace byla ztracena pro skepticismus, posm?ch a úšklebky, jejich d?ti byly oloupeny o každou stopu duchovních ko?en? Bethel.

Bylo to dost zlé, tito lidé se pravd?podobn? Eliášovi a Elizeovi vysmívali, když ti dva p?išli. Jak to víme? Jenom den nebo tak pozd?ji, když se Elizeus vrátil do Bethel, malé d?ti vyb?hly z m?sta, aby se mu posmívaly.

Práv? když procházeli ulicemi, všiml si asi Eliáš zd?šení a rozho??ení svého služebníka z totáln? odpadlé spole?nosti. Eliáš sám ?elil ve svém dni na ho?e Karmel výsm?chu a úšklebk?m. Ale v?d?l, že bude pot?eba dokonce více nadp?irozené síly, aby ?elil této nové generaci. Tito mladí lidé byli daleko víc zatvrzení a bezbožní než modlá?ští kn?ží, se kterými bojoval.

V??ím, že práv? v tomto okamžiku se Eliáš rozhodl zkusit svého služebníka. Nejpravd?podobn?ji navrhl: „Elizee, pro? se zde neusadiš a ned?láš t?mto lidem pastora? Máš jisté povolání a jsi velmi dob?e vycvi?ený. Mohl bys pomoci obnovit velké d?dictví m?sta Bethel.“

Jsem si jist, že Elizeus poslouchal, nebo? v?d?l, že jeho mistr má mocné rozpoznání. A p?ece v??ím, že si mladý muž rychle p?ipomenul p?íbh?h jiného proroka. B?h poslal jistého nejmenovaného mluv?iho do Bethel, aby prorokoval proti modlá?ství Jeroboáma. Tento prorok volal: „Jeroboáme, tvé zlaté tele práv? kon?i“ – a ihned spadla modla z oltá?e a vysypal se popel. Když to Jeroboám vid?l, natáhl ruku, aby proroka uhodil – ale jeho ruka náhle ochrnula.

B?h potvrdil službu nepojmenovaného proroka dalšími nadp?irozenými skutky. P?esto byl ten samý prorok pozd?ji sveden a zkompromitován nedostatkem duchovní moci.

Jak Elizeus prozkoumal situaci v Bethel, poznal, že není p?ipraven postavit se zde proti zlým duch?m. Pochopil, co Eliáš v?d?l od za?átku – pot?eboval, aby v n?m Duch svatý ud?lal v?tší, mocn?jší dílo, než bude moci zarazit zlo v tak h?išném m?st?. A tak ?ekl svému mistrovi: „Živ? jest Hospodin, a živa? jest duše tvá, že? se tebe nepustím...“ (2. Královská 2:6). Potom písmo ?íká: „...šli tedy oba“ (stejný verš).

Domnívám se, že Bethel p?edstavuje druh zlé spole?nosti našeho vlastního národa, jakou se stala práv? v ?ase této generace. My také žijeme uprost?ed posm?va?? a pohrda?? – smyslných lidí, kte?í se vydali žádostem, modlá?ství, homosexualit?. A tato sou?asná generace je horší, než jaké kdy Eliáš nebo Elizeus ?elili. Tito svatí proroci vid?li d?ti, jak se vysmívají, ušklibají a rouhají – ale americké d?ti vraždí jeden druhého. Desetiletí kluci znásil?ují p?tiletá d?v?ata. Malé d?ti zabíjejí bez jakéhokoli pocitu viny nebo lítosti – skolí rodi?e, spolužáky, nevinné bezbranné cizí lidi.

Nechci d?lat široký všeobecný soud proti všem mladým. Víím, že i v této spole?nosti existuje mnoho zbožných teenager?, kte?í ho?í pro Ježíše. D?kuji Bohu za každého mladého ?lov?ka, který zaujme místo pro Ježíše v t?chto bezbožných ?asech.

P?esto tento zlý den vyžaduje, aby Boží lid dostal dvojitou porci Jeho moci a autority, aby mohl zasáhnout tuto ztracenou generaci. Bude to vyžadovat takovou míru pomazání, jakou jsme nikdy v celé historii nevid?li. Vyžaduje to, aby svatý zbytek povstal jako Elizeus a volal: „Ó, Pane – pot?ebuji víc.“

2. Vííme, že tento výlet nebyl jenom pro Elizea, ale proto, aby vyu?oval každou nastupující generaci

Eliáš a Elizeus pokračovali do Jericho, což znamená „místo zvané p?íjemné (živé)“. P?esto bylo toto m?sto neúrodné, suché, naprosto bez života. Nebyly zde žádné stromy, žádné pastviny, žádné ovoce. Všechno bylo uvadlé, protože p?ívod vody do Jericha byl infiltrován jedovatým potokem.

Toto m?sto p?edstavuje mrtvé, suché k?es?any – církve, kterou Ježíš ve Zjevení popisuje takto: „...máš jméno, že

jsi živý, ale jsi mrtvý“ (Zjevení 3:1).

Eliáš založil v Jericho školu prorok? a on a Elizeus školu o?ividn? navštívili. N?kte?í mladí, povýšení proroci se p?iblížili k Elizeovi s dotazem: „Víš-liž, že dnes Hospodin vezme pána tvého od tebe?“ (2. Královská 2:5). Elizeus je rychle p?erušil se slovy: „A já vím. M?te.“

Nuže tito silní mladí muži byli studenti Písma. M?li dokonce n?jaké prorocké vize, nebo? v?d?li, že Eliáš bude ten den vzat vzh?ru. Tohle byla generace služebník?, kte?í m?li být rozesláni nap?í? Judeou a Izraelem, aby sloužili spole?nosti – budováním škol, krmením hladových, kázáním slova.

Ale n?co jim zjevn? chyb?lo: moc, pomazání a autorita Ducha svatého. Následující den dotírali ti stejní služebníci na Elizea, aby je nechal hledat t?lo Eliáše pro p?ípad, že ho Duch svatý povrhli na n?jaké ho?e nebo v n?jakém údolí. Byli naprosto neznalí cest a p?sobení Ducha svatého. Mohli sv?d?it, kázat, mluvit o zázracích – ale nezažili Boží moc sami pro sebe.

Eliáš pravd?podobn? vyslechl jejich rozhovor s Elizeem. A musel být zv?dav, zda jeho služebník rozezná, kam je tato t?lesná služba vedena. Tak ješt? jednou testoval starý prorok svého mladého chrán?nce. Zdá se, že mu našeptával: „Elizee, díváš se na p?íší generaci služebník?. A samoz?ejm? v nich vidíš nedostatek práce Ducha. Pro? se tu neusadíš a nevyu?uješ tyto služebníky cestám Ducha? Jsi ten pravý ?lov?k, který probudí tuto mrtvou, suchou, intelektuální církev.“

Ale Elizeus v?d?l, co by se stalo, kdyby pastoroval tyto služebníky. Z?stali by nadšení Eliášovou mocnou službou – a trvale by ho bombardovali dotazy typu: „Kolik hodin denn? se tv?j mistr modlil? Kolik ?asu strávil v knihách zákona? Jaké metody používal? Jaké doktríny kázal?“

Elizeus by skon?il tak, že by všechen ?as trávil podrobným lí?ením minulých probuzení a zázrak?. A tito mladí služebníci by všechnu svou energii vy?erpali ve snaze být malými Eliáši, doufající v obnovení jeho zázrak? – již bez moci a autority Ducha svatého.

Dnešní církev padla do stejné pasti. Studujeme minulá hnutí a probuzení, hledáme klí?e, zkusíme objevit metody, jak bychom p?inesli ohe? z nebe dol?. Co si jen mohou pamatovat, volá církev po zastaralém probuzení Ducha svatého. To všechno pramení z touhy vid?t Boha, jak obnovuje n?co, co d?lal v minulosti.

Elizeus te? odpovídá svému u?iteli: „Nebudu se tu zdržovat, neopustím t?“ (viz verše 2, 4, 6). V?d?l, že nem?že ovlivnit nikoho v této mrtvé, suché církvi, dokud nep?ijme vlastní dotek od Boha. Nemohl spoléhat na Eliášovy velké skutky. A nemohl se spokojit s ni?ím menším, než mít více Ducha než m?l jeho u?itel.

?ekl Eliášovi: „Vážím si víry svých p?edk?, duchovních obr? minulosti. Ale vím, že Hospodin chce ud?lat novou v?c. A já se Ho musím dotknout víc, než kdokoliv d?ív vid?l.“

Chci se nyní vrátit ke scén? u ?eky Jordán. Pro? Eliáš trval na zázra?ném p?echodu p?es ?eku? Jordán nebyl hlubokou, širokou ?ekou a Písmo nepodává žádný d?kaz, že by byl rozvodn?ný. Krom? toho zde bylo padesát silných, mladých prorok? na druhé stran? ?eky, kte?í by pro n? mohli za pár hodin postavit vor.

V??ím, že Eliáš se snažil u?it svého nástupce, že zázra?né p?echody v minulosti – od Mojžíše, k Jozuovi, do dnešního dne – byly všechny starodávnou minulostí. Cht?l vybídnout Elizea, jako by ?íkal: „Až za?neš svou vlastní službu a budeš kázat, že B?h je Bohem zázrak?, musíš to dosv?dit tím, co pro tebe osobn? ud?lal. Brzy odejdu, Elizee. A zítra, až se vrátíš k této ?ece, chci, aby ses vrátil zpátky stejným zp?sobem, jako jsi p?išel. V?? Bohu za zázraky ve svém vlastním život?.“

Mnozí z nás dnes Bohu nev??í za naše vlastní zázraky. Trávíme ?as úporným hloubáním nad neuv??itelnými zázraky v Písmu – p?esto nám hned od za?átku chce B?h ?íci: „Mám pro tebe dokonce n?co lepšího. Chci d?lat zázraky ve tvém život? – zm?nit tv?j domov, dát do po?ádku tvé manželství, spasit tvé milované. Budeš ?elit svému vlastnímu Rudému mo?i – a já chci pro tebe rozd?lit jeho vody.“

3. Ihned za Jordánem ?ekl Eliáš Elizeovi: „Požádej m?, co pro tebe mám ud?lat, než odejdu.“

Starý prorok to nenabídl jako by, podobn? jako džin, mohl vylézt z lampy a povolil t?i p?ání. Nabídl to Elizeovi jako zbožný u?itel ve ví?e. Byla to poslední zkouška a cht?l vid?t, jak bude jeho sv??ená ove?ka reagovat.

V??ím, že v?tšina dnešních k?es?an? by odpov?d?la: „Spole?nost je zdeformovaná, situace je stále horší. Jsem unavený z bitvy, omrzelý z ?áblova dotírání. Te? je skoro nebezpe?né být naživu. Eliáši, vezmi m? s sebou. Chci jít dom?. Ur?it? je v ko?á?e dost místa pro dva.“

Ovšem naše volání jako Božího lidu by m?lo být: „P?ij?, Pane Ježíši.“ P?esto nám Ježíš také ?íká: „Zabírejte, okupujte, dokud nep?ijdu.“ Když vystupoval do nebe, p?ikazoval svým u?edník?m: „Pro? tu stojíte a up?en? hledíte? Jd?te, ?ekejte, dokud znovu nep?ijdu.“

Elizeus v?d?l, že jeho místo není v tomto ?ase u Pána. V?d?l, že B?h dosud plá?e nad rebelantskými d?tmi v Bethel a neplodnou církví v Jericho. A v?d?l, co je pot?eba: Musel z?stat a vzít na sebe zodpov?dnost, aby ?elil zlé spole?nosti a mrtvému náboženskému systému.

Jsem si jistý, že ?ekl Eliášovi: „Ukázal jsi mi stav této spole?nosti a této církve. A víš, že budu pot?ebovat více moci, pomazání a autority, než m?l kdokoliv p?ede mnou. Tak t? prosím o dvojitou porci Ducha, než kterou dal B?h tob?.“ „Nech? jest, prosím, dvojnásobný díl ducha tvého na mn?“ (2. Královská 2:9).

Když to Eliáš uslyšel, odpov?d?l: „Nesnadné v?ci požádal...“ (verš 10). A p?ece, pro koho vlastn? byl tento úkol t?žký? Byl t?žký pro Boha? Byl t?žký pro Eliáše, muže, který vzk?ísil mrtvého a povolal dol? ohe? z nebe?

Ne – bylo to t?žké pro Elizea. Bylo to n?co, co m?l získat pro sebe. Eliáš nebyl schopen zmocnit svého služebníka porcí Ducha spo?ívající v n?m samém. Jenom B?h m?že dát ?ást svého Ducha ?lov?ku.

Ale Eliáš odv?til: „...avšak, jestli uz?íš mne, když budu vzat od tebe, stane? se tak; pakli nic, nestane se“ (verš 10). Je d?ležit? poznamenat, že slova „když“ a „budu“ v tomto verši se neobjevují v hebrejském originále. Byla vložena pozd?ji do textu King James Bible. A tak v??ím, že Eliáš ?íká Elizeovi: „Jestliže m? uvidíš, jak jsem veden od tebe.“

Eliáš ?íkal: „Duch svatý nem?že ud?lat speciální práci v tob?, pokud dosud spoléháš na mou památku. Musíš vzít v úvahu, že jsem odešel. Nepot?ebuješ m?, Elizee. Obra? se k Pánu, Jehož Duch pracoval i ve mn?. On odpoví na tvé volání.“

Ve chvíli, kdy byl jeho mistr odnesen v nebeském ko?áru, p?evzal Elizeus svou odpov?dnost pokračovat v Boží práci ve své generaci. A když stál u Jordánu a ude?il do vody, vyk?ikl tato slova: „Kde je Eliáš? v B?h?“ Mladý prorok ?íkal: „Pane, všichni mí duchovní p?edkové jsou mrtví a nebo odešli. A tato ošklivá hodina vyžaduje dokonce víc, než jsi dosud dal. Pracuj zase, Pane – tentokrát skrze mne. Musím být zmocn?n víc tvým Duchem.“

4. Elizeus šel zpátky do stejných dvou m?st, vrátil se stejnou cestou, kterou šel s Eliášem

Nyní, poté co získal kontakt od Boha, šel Elizeus se svou vlastní vírou. A jeho první zastávkou bylo Jericho. Spole?nost padesáti prorok? na n?m okamžit? poznala Boží dotek a ?ekli: „Stejný duch, který byl na Eliášovi, je te? na Elizeovi.“ Všem bylo z?ejmé, že tento skrytý služebník se pohybuje v hlubší moci a autorit? Ducha.

Mladí proroci ?ekli Elizeovi: „...hle, nyní byt v m?st? tomto je výborný, jakož, pane m?j, vidíš, ale vody jsou zlé a zem? neúrodná“ (2. Královská 2:19). ?ekli: „Ve vod? je jed a ten všechno zabíjí.“ P?esto bylo o?ividn? t?chto padesát Božích muž? bezmocných zastavit jed, aby nep?inášel smrt do Jericho.

Podle Izaiáše p?edstavuje toto „p?íjemné místo“ službu: „Vinice zajisté Hospodina zástup? d?m Izraelský jest, a muži Judští révové milí jemu...“ (Izaiáš 5:7). Také voda zde p?edstavuje Boží slovo.

Rozumíš tomu obrazu? Jedovaté vody v Jericho znamenají znesv?cené slovo, které bylo kázáno z m?stských kazatelen. Tito Boží muži nikdy nejednali se svými vlastními h?íchy, proto byla jejich kázání plná jedu ze zkažených srdcí. A jejich mdlá, t?lesn? orientovaná kázání zp?sobila duchovní smrt mezi lidmi.

Ukaž mi kazatele za kazatelnou, který již více nev??í, že Boží slovo je spolehlivé – který odmítá narození z panny, který je chycen tajným h?íchem, který již více neplá?e nad h?íchem, který vidí v Božím dom? – a já ti ukáži církev, která umírá kv?li jedu, který vyv?rá ven z jeho srdce.

Co bylo lékem pro jed v Jericho? Bylo to o?išt?ní vodních zásob. A to je to, co Elizeus ud?lal. Vzal ?istou nádobu, naplnil ji solí a vysypal ji do pramene m?stské vody. Brzy byly všechny vody ?isté, a všude kolem vyrážel ze zem? život.

Samozřejmě, že s?l, kterou Elizeus použil, představuje evangelium čistoty (ryzosti) a svatosti. A čistá nádoba, kterou použil, představuje služebníky, kteří jsou očištěni Kristovou krví a posvěceni očištěným ohněm Ducha, připravení kázat ryzí evangelium. Milovaný, pouze tyto věci mohou zastavit zlé vlivy v Božím domě: čisté, ryzí nádoby, které chodí ve svatosti a kážou ryzí slovo s prvním pomazáním.

Teď se vrací Elizeus do Bethel – zkažené společnosti se ztracenou generací mladých. Ale jakmile přešel, byl zasměšován:

„Potom šel odtud do Bethel. A když šel cestou, pacholata malá vyšeďše z města, posmívali se jemu, říkajíce: Jdi lysý, jdi lysý! Kterýž ohlédne se, uzřel je a zlořečil jim ve jménu Hospodinovu. Protož vyskočivše dvě medvědice z lesa, roztrhaly z nich čtyřicatero a dvě děti“ (2. Královská 2:23–24).

Jaká ošklivá scéna. Možná si myslíš: „Jak je kruté, že B?h dovolil, aby byly malé děti napadeny medvědy.“ Ale slovo „little children“ (malé děti) zde jsou špatným překladem. V hebrejském originále se tento obrat ře „mladí muži“ (Spurrell, Hebrew).

Zpřesobil Elizeus jejich smrt v sobeckém záchvatu hněvu, protože se mu posmívali? Ne. Tento zbožný muž se pohyboval pod mocí a autoritou Ducha svatého. Faktem je, že tito posmívající se mladí muži spáchali nepopsatelný h?ích. Dovol mi to vysvětlit.

Nepochybně chlapci slyšeli o přenesení Eliáše do nebe. Přesto teď tím, že se vysmívali Elizeovi voláním: „Jdi lysý,“ zesměšovali práci Ducha. Slyšeli pravdu o Duchovním svatém díle, ale neuznávali ho. Jejich akce směřem k Elizeovi byla skutkem výsměchu služb? Ducha svatého – neodpustitelný h?ích.

Dnešní mladí kazatelé dělají stejné věci, jako dělali služebníci v Bethel

Po mnoho let m?l B?h trpělivost s padlou církví v Bethel. Zástupy se shromažďovaly, aby uctívaly u oltáře kompromisu. A Hospodin posílal mnoho proroků, včetně samotného Eliáše, aby je varovali. Ale přešel čas, kdy už B?h více netoleroval modlářství a bezbožnost města. Tak žádá soud, posílá do h?išného prostředí muže s dvojitou porcí Ducha svatého. Elizeus se v Bethel pohybuje s autoritou, káže soud proti jejich h?íchu.

Přiliš mnoho mladých služebníků se dnes opírá o stejné tělesné metody, na které spoléhala padlá církev v Bethel. Přinášejí do Božího domu přesně tu hudbu, která navádí k rebelii a smyslnosti v tomto národě. Dotazují se h?íchem nasycené společnosti, aby se naučili, jak mohou nalákat nevěřící do církevní budovy. A místo obětí uctívání uvádějí na scénu parodii, párty a rockové koncerty. Pokoušejí se mladé bavit, místo aby konfrontovali jejich h?íchy a prázdnotu prostým ryzím evangeliem.

Podobně dnes řejí církev stejnému duchu vysmívání, jako řeil Elizeus. Militantní homosexuálové se ušklíbají na Boží slovo. Renomovaná muzea v New Yorku hrdě vystavují rouhavé umění: Krist?v kříž ukrytý v sudu moči, podobiznu panny Marie zamazanou sloním trusem. Tak bezostyšná, arogantní bezbožnost byla kdysi nepředstavitelná.

Jak se v těchto posledních dnech hojně vyskytuje h?ích, jsem v kontaktu s mnoha hledači Boha. Nazývám tyto lidi „Eliášovou společností“. Pokračují s Pánem – přimlouvají se, rmoutí se nad h?išností ve společnosti a v církvi, usilují o větší pomazání Ducha. A všichni slyší stejné poselství od Pána: Soud je za dveřmi. Jak posuzují strašné katastrofy, které se dějí – povodně, hurikány, smrtící komáří nákazy – vědí, že B?h mluví.

Osobně se mi nelíbí sedět a studovat minulé probuzení. Chci vidět Ducha svatého, jak pracuje na větších zázracích, které zaslíbil Ježíš. Budu pokračovat v kázání milosti a milosrdenství všem, kteří mají uši k slyšení – ale nebudu se krýt před posměvkem. Přešel čas varovat všechny, kteří mají Krista v nenávisti: Jejich čas se blíží. B?h je zníší strašlivými soudy. A až se to stane, dokonce i ti nejzatvrzelejší řeknou: „To je Boží dílo.“

Eliášova společnost nebude spokojena se status quo ani s oerstvením nějakého minulého probuzení. Právě teď jsou uzavřeni s Pánem, stále se modlí za více moci Ducha svatého. A připravují svá srdce, aby viděli, jak v těchto posledních dnech dělá Pán novou věc.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/2778/>